

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 49. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805118298240/facsimile.pdf (tilgået 21. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

grusom Hævn, dræbe hende om han vilde, og naar Faderen kom igen med ny Spot over sin Fange, slænge ham Datterens skændede Lig i Møde og haanle.

Først gjaldt det en Prøve: Var Fængslet beluret eller ikke? Han greb Bordet med Fade og Kander, løftede det højt i begge sine Arme og kastede det af al Magt mod den stængede Dør, saa det klirrende og drønende ramlede tilbage ned over Trinnene. Den blandede Støj vakte mangeartet Ekko, men ikke en Lyd opstod der uden for. Efter Braget blev der saa stille, at han hørte Spurvene kives oppe i Træerne udenfor Gluggen, og spinkelt klang ned i Stilheden højt oppe fra Luften en grov og sprukken Røst, der afsluttede et Vægtersvers med en høj langtrukken Tone efterfulgt af en dybere kort:

Solen gaar i Sø.

Dag og Daad skal dø.

Derefter hørtes nogle skrattende falske Stød i et Horn og derpaa klemte nogle underligt udsvømmende Klokkeklange fjernt borte fra for ogsaa at ringe Solen ned.

Sølvet lyttede ved Døren. Han vendte sig om og saa Gro bestandig staa og stirre ud af Gluggen, hvorfra Lyset nu faldt mattere end